

Iz kapitola 65.

[1] Dal jsem odpověď těm, kdo se neptali, dal jsem se nalézt těm, kdo mě nehledali. Řekl jsem: "Hle, tady jsem, jsem tady" pronárodu, který nevzýval mé jméno. [2] Po celé dny vztahoval jsem ruce k lidu svéhlavému, k těm, kdo chodí po nedobré cestě, za vlastními úmysly. [3] Je to lid, jenž neustále do očí mě dráždí: Obětují v zahradách, na cihlách kadidlo pálí, [4] vysedávají v hrobech, nocují v tajemných skrýších, jedí maso z vepřů a ve svých nádobách mají polévku ze závadných věcí. [5] Žikají: "Jdi si po svém, nepřistupuj ke mně, jsem pro tebe svatý." Tito jsou v mých chřípích kouřem, ohněm, který po celé dny plane. [6] Hle, je to přede mnou zapsáno: "Nebudu zticha, dokud neodplatím. Do klína jim odplatím [7] za nepravosti vaše a nepravosti vašich otců zároveň, praví Hospodin"; pálili kadidlo na horách, tupili mě na pahorcích. "Odměřím jim do klína jejich výdělek z dřívějška." [8] Toto praví Hospodin: "Když se najde v hroznu šťáva, říkává se: 'Nemař jej, je v něm požehnání.' Tak budu jednat kvůli svým služebníkům, aby se nic nezmařilo. [9] Dám vzejít z Jákoba potomstvu a z Judy tomu, kdo dědičně obsadí mé hory. Obsadí je moji vyvolení, budou tam přebývat moji služebníci. [10] Šáron se stane pastvinou ovcí, dolina Akór místem, kde bude dobytek odpočívat. To pro můj lid, který se mne bude dotazovat. [11] Vás však, kteří opouštíte Hospodina, kdo zapomínáte na jeho svatou horu, kdo strojíte stůl pro bůžka štěstí a pro bůžka osudu naléváte kořeněné víno, [12] vás jsem určil meči, vy všichni se musíte k popravě sklonit, neboť jsem volal, a vy jste neodpovídali, mluvil jsem, a vy jste neposlouchali, ale konali jste, co je zlé v mých očích, a zvolili jste si, co se mi nelíbí." [13] A tak toto praví Panovník Hospodin: "Hle, moji služebníci budou jíst, vy však budete hladovět. Hle, moji služebníci budou pít, vy však budete žíznit. Hle, moji služebníci se budou radovat, vy se však budete stydět. [14] Hle, moji služebníci budou plesat s pohodou v srdci, vy však pro bolest srdce budete křičet a pro trýzeň ducha kvílet. [15] Zanecháte své jméno mým vyvoleným k vyhlásování kletby: 'Ať tě Panovník Hospodin usmrtí!' Svě služebníky nazve pak Bůh jménem jiným." [16] Kdo si bude v té zemi dávat požehnání, bude si je dávat v Bohu pravém. Kdo bude v té zemi přísahat, bude přísahat při Bohu pravém. Minulá soužení budou zapomenuta, ukryta před mým zrakem. [17] "Hle, já stvořím nová nebesa a novou zemi. Věci minulé nebudou připomínány, nevstoupí na mysl. [18] Veselte se, jásejte stále a stále nad tím, co stvořím. Hle, já stvořím Jeruzalém k jáсотu a jeho lid k veselí. [19] I já budu nad Jeruzalémem jásat a veselit se ze svého lidu. Nikdy víc už nebude v něm slyšet pláč ani křik. [20] Nikdy už tam nebude dítě, které zemře v několika dnech, ani stařec, který by se nedožil plnosti věku, protože bude mladíkem, kdo zemře ve stu letech. Ale hříšník, byť stoletý, bude zlořečen. [21] Vystavějí domy a usadí se v nich, vysázejí vinice a budou jíst jejich plody. [22] Nebudou stavět, aby se tam usadil jiný, nebudou sázet, aby z toho jedl jiný. Dny mého lidu budou jako dny stromu. Co svýma rukama vytvoří, to moji vyvolení sami spotřebují. [23] Nebudou se namáhat nadarmo a nebudou rodit pro náhlý zánik, neboť jsou potomstvem těch, kdo byli Hospodinem požehnáni, oni i jejich potomci. [24] Dříve než zavolají, já odpovím; budou ještě mluvit a já je už vyslyším. [25] Vlk a beránek se budou pást spolu a lev jako dobytek bude žrát slámu, hadu však bude potravou prach. Nikdo už nebude páchat zlo a šířit zkázu na celé mé svaté hoře," praví Hospodin.